

gibe Jorð dertil. Altsaa slutter jeg med at sige, at hver Gang der bliver Tale om Stationer, staar det dog virkelig ogsaa fra dette Things Side i dets Maagt og i dets Udvalgs Haand at tage under Overveelse, hvilke Indremmelser man vil gjøre, og hvilke ikke. Men jeg hævder, at Reglen bør være den, at naar vi anerkjende, at der er tilstrækkelig Trang til en Station, bør Beboerne holdes udenfor; men jeg tror ogsaa at have godtgjort, at Tilfældet er saa særegent her paa dette Sted, at der godt kan gøres en Undtagelse. Jeg skal for Resten sige til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss), som berørte Stilling, at han vel nok har lagt Mærke til, at der paa det Sted ikke alene er Tale om Jorð, men om meget Mere; der tilbyde Beboerne endog at garantere hele Anlægssummen og gjøre forskjellige andre Tilbud. Det ærede Medlem kan ikke saaledes stille alle disse Forhold analoge; det vil bero paa en Underjøgelse af Forholdene i de paagjældende Egne. Reglen er der vistnok Ingen i Finantsudvalget, der tænker paa at fravige, men i det enkelte specielle Tilfælde som her, hvor Beboerne jo selv ivrig ønske det, ser jeg virkelig ikke, at man nu ikke efter 5 Mars Forhandlinger kan være moden til at træffe en Afgjørelse, saa meget mere som man dog maa indrømme, at Ministeriet har gjort det lænaste Skridt i Retning af at faa af paa sine Fordringer.

M. Gold: Jeg kunde jo egentlig have frasalbet Ordet, da det kan være vanskeligt at sige Mere om denne Jernbanestation, end der alt er sagt. Men da jeg agter at stemme for det Vædringsforslag, som er indbragt af 15 ærede Medlemmer, vil jeg dog væge mig imod, at jeg derved skulde begaa et Brud paa Retfærdigheden, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) har fremsat saa stærkt for os i Dag. Jeg kan i det Hele taget ikke forstaa det ærede Medlems Udtalelser, thi de forekomme mig at være stærkt i Strid med den Anskuelse, han tidligere har forsøgt paa dette Omraade, og med Hensyn til hvilken han lærlig har rettet Bæbreidelser mod mig og ment, at fordi jeg havde en anden Anskuelse angaaende Jernbanespørgsmaal, saa havde jeg derved viist mig at være mindre demokratisk. Jeg hylder nemlig ikke den Anskuelse, at man altid skal bevilge en Jernbane eller Jernbaneanlæg eller Alt, hvad der i det Hele taget angaar Jernbaner, fordi Benigene ere til Stede, selv om Beboerne ere villige til at yde et saa stort Bidrag, som der fordres. Det er min Stilling, naar der er Tale om store Summer. Men det forekommer mig, at Stillingen bliver

en ganske anden, naar der kun er Tale om en lille Sum, saaledes som her, hvor det flere Gange er bleven nævnt, at det kun er 600 Kr., og det forekommer mig, at der aldeles ikke kan være Tale om, at vi ved at stemme for dette Forslag skulde lægge nogenjombest Byrde paa Nogen, det er jo ikke Tilfældet. Det dreier sig jo nemlig om et Ønske, som er udgaaet fra Beboerne i denne Egn, og de udtale et bestemt Ønske ikke alene nu, men have gjentaget det saa mange Gange, saa vidt jeg forstod, lige fra Banens Begyndelse i 1870, om at faae en saadan Station. Men jeg har en ganske anden Opfattelse; Nægtelsen af dette Ønske, som er fremsat, forekommer mig at være en Uretfærdighed imod Beboerne, der i samfulde 15 Aar have ønsket denne Station. Naar Sagen nu er kommen saa langt frem, at Indenrigsministeren har frasalbet de allerfleste af de Punkter, som han i sin Tid fremsatte, og i Virkeligheden kun ønsker Opfyldelsen af det allermindste Punkt, hvor Udgiften dreier sig om 600 Kr., og hvor der har været indsendt Ansøgninger paa Ansøgninger, har været konfereret med Jernbandedirektionen og med Ministeren, har været indsendt Ansøgninger, som ere understrebnede af 500 Mænd fra Egnen, saa forekommer det mig snarere, at det kunde kaldes en Uretfærdighed at nægte denne Station. Det gjælder jo dog for Rigsdagsmænd, naar de drøfte saadanne Spørgsmaal, om ogsaa at tage Hensyn til, hvilken Gavn Beboerne kunne have af en saadan Station; og selv om denne Gavn er ringe, er det dog en sikker Sag, at den langt overstiger den Værdi, som der her er Tale om, hvor der kun fordres et Tilskud af henved 600 Kr., som, efter hvad jeg har erfaret fra den Egn, vil blive givet for Størstedelen frivillig, og hvor der saaledes ikke en Gang bliver Tale om nogen Paaligning deraf, men kun om, at de enkelte Beboere omkring i Sognene mulig ville give Benigene af deres egen Lomme. Jeg synes derfor ikke, at vi godt her kunne forsvare at stemme imod dette Forslag, hvor det dreier sig om et saa lille Beløb, for at opretholde et Princip, som jeg forøvrigt ikke kan erkjende bliver brudt; thi fordi man i dette enkelte Tilfælde er villig til at imødekomme Beboernes Ønske, følger ikke deraf, at man skal gjøre det til enhver Tid og ved enhver Vilighed. I det Hele taget vil jeg antage, at dersom der fremskom Ønsker trindt om i Landet, hvor det drejede sig om en saa lille Sum, som her er Tale om, vilde Rigsdagen meget sjældent sætte sig imod Beboernes Ønske. Naar der er Tale om store Summer, saa er det, at der kan komme Strid og forskjellige Anskuelser frem, men